

1. söndag i fasten -2020 – Lars Borgström (LFS)

Tekster: Psalt 35:1-18, 1 Mos 22:1-14, 2.Kor 6:1-10, Matt 4:1-11, III Luk 10:17-20

Jesus sände ut ”de sjuttio” på ett missionsuppdrag före den stora missionsbefallningen, som Han gav de tolv apostlarna efter uppståndelsen (Matt. 28). ”De sjuttio” var en vidare krets lärjungar som följde Jesus och lyssnade till Hans undervisning. De skulle predika till folket att ”Guds rike är nu hos er” samtidigt som de skulle bota sjuka (Luk. 10:9). Kraftgärningar var något som följde apostlarna och de första lärjungarna på deras missionsresor. Dessa underverk utförde Gud i sin stora godhet, eftersom Han vet, att sådana saker verkar övertygande på oss människor.

Under och tecken gör det lättare för oss att tro

Många moderna teologer har avlägsnat det övernaturliga från den kristna tron. De har gjort det i det välmenta men alldeles felriktade försöket att göra kristendomen lättare att ta till sig för moderna människor. De vill hjälpa människor till tro och förändrar därför den kristna tron så att den blir lättare att smälta. När korsets anstöt är borta, när människans syndafördärv och behov av Jesus såsom korsfäst för deras synder förnekas, försvinner naturligtvis den naturliga människans motstånd mot kyrkan. Men evangeliets kraft till frälsning är också borta och människorna visar i regel i längden inget intresse för det urvattnade budskap som predikas av de moderna prästerna.

När det gäller själva undren är det faktiskt på rakt motsatt sätt i jämförelse med hur de moderna teologerna resonerar. De vill ta bort underverken som de menar hör till en förvetenskaplig verklighetsförståelse, för att den moderna människan lättare ska kunna tro. Men Gud utför inte underverken för att göra det svårare för oss att tro, utan tvärtom för att göra det *lättare* för oss att tro. Detta gäller såväl människorna under antikens tid som dagens människor. Liksom vägskyltar eller vägpilar i trafiken visar mot ett mål, visar de tecken som Jesus och apostlarna utförde på Hans härlighet. De gör det lättare för oss att förstå vem Han är.

När de sjuttio kom tillbaka från sitt missionsuppdrag var de hänförda och berättade för Jesus: ”Herre, till och med de onda andarna lyder oss i ditt namn.” Detta var ju något enastående. Men Jesus menade att det i själva verket inte var så mycket att förundra sig över. Han svarade att allt det som de utfört berodde på Hans egen stora makt, den som skulle komma att slunga ned satan från himmelen. Mycket talar nämligen för att satans utkastande skedde i samband med korsdöden på Golgata. Då ströks ju hela mänsklighetens syndaskuld ut och satan (anklagaren, åklagaren) förlorade varje angreppspunkt. Han har ingen som helst makt över Guds barn.

När Jesus sedan fortsatte att tala till de sjuttio om deras makt att trampa på ormar och skorpioner, sådana tecken som skulle bekräfta deras undervisning, var det inte bara jordiska ormar utan även helvetesormen Han åsyftade. Genom sin korsdöd krossade Han ju ormens huvud och Ordet om detta, det frälsande evangeliet, avvärjar djävulen helt och hållet.

Det är detta senare som är det allt avgörande. De tecken och under lärjungarna utförde i Hans namn betydde egentligen ingenting alls tagna för sig. Jesus manade dem därför att inte glädja sig så mycket över underverken, utan istället över att deras namn var skrivna i himlen – alltså att de var frälsta och på väg till den eviga saligheten.

Många människor går förlorade varje dag

Det är allvarligt att vara människa. Man lever bara en enda gång en kort tid här på jorden, och sedan ska man ingå i evigheten. Man dör bara en enda gång och vi har bara en enda själ som antingen kommer att vara i helvetet eller i himmelen för alltid. Det finns bara en enda evighet. I genomsnitt dör strax över 9 700 människor varje timme. Hur många av dessa har varit beredda att ingå i evigheten, och hur många av dem befinner sig redan nu sedan några minuter i helvetet? Det är kusligt att tänka på att det varje timme dör nästan 10 000 människor, ja varenda minut 160 personer, och att Jesus säger att det bara är få som finner livets väg och vandrar på den, medan det är många som vandrar på den breda vägen som leder till fördärvet (Matt. 7:13–14).

Vi har hört att satan är besegrad. Detta är ett stort glädjeämne. Samtidigt hörde vi också att han är nedslungad på jorden. Därför hör vi i Uppenbarelseboken en ängel ropa: ”Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem! Men ve dig, du jord och du hav, ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort” (Upp. 12:12). Ängelns verop över jorden och havet – kanske menas folkhavet – beror på att de har fått ett sådant gruvligt besök. Djävulens vrede är stor därför att hans tid är kort. Fastän han är besegrad fortsätter han ändå att kämpa. Han ska snart kastas i den eviga elden (Upp. 20:10) och vill få med sig så många som möjligt av oss människor. Han hatar oss med ett fruktansvärt, edsvuret hat. Vi har nämligen någonting som han inte har och aldrig kommer att få. Vi har frälsning i Lammets blod och en öppen dörr till himlen. Av avundsjuka vill han till varje pris förhindra oss att komma in genom den dörren. Han gör allt som står i hans makt för att föra oss bort. De oomvända hindrar han från omvändelse, och de omvända försöker han föra bort från Kristus. Är vi vakna för hans verksamhet?

Mot bakgrund av evighetens allvar och djävulens planer med oss människor, är det inte konstigt att Jesus liksom tonar ned ”de sjuttios” glädje över att andarna lydde dem. Även helbrägdagörare och undergörande profeter kan ju få höra Jesu ord på den yttersta dagen: ”Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!” (Matt. 7:23). Det är istället något annat, nämligen frälsningen, som Jesus framhåller som det allt avgörande för ”de sjuttio”.

Att ha sina namn skrivna i Himmelen är det enda viktiga

Det var detta Jesus sade skulle vara ”de sjuttios” verkliga glädje. Att ha sitt namn i himlen, eller i livets bok som det också uttrycks i Bibeln, betyder att man är medborgare i himlen. Livets bok är Guds ”mantalsbok” över sina utvalda, dem som Gud känner som sina (jfr 2 Mos. 32:32).

I Upp. 20, där den slutliga domen beskrivs, talas om hur böcker öppnas. När människorna ska dömas öppnas först böcker där alla deras gärningar står uppskrivna. Allt finns upptecknat. Här behövs inga förhör. Böckerna talar. Alla blir dömda ”efter sina gärningar, efter vad som stod skrivet i böckerna”. Denna dom efter gärningar skulle, om inget annat tillfördes i domen, leda till fördömelse för alla, eftersom ”alla har syndat och saknar härligheten från Gud” (Rom. 3:23).

Men så öppnas en annan bok, Livets bok. Denna bok nämns sammanlagt sju gånger, vilket är förbundets tal, i Uppenbarelseboken (Upp. 3:5, 13:8, 17:8, här i 20:12, 15, 21:27 och 22:19). Undersöker man dessa ställen framgår det att det är de utvalda som står uppskrivna i denna bok. Dessa ska bli delaktiga av den eviga saligheten eftersom deras namn stod uppskrivna redan innan världen skapades (Upp. 17:8). Även i Ef. 1:3–6 framställs orsaken till de frälstas salighet, nämligen att de var utvalda till salighet före världens grund var lagd.

De utkorade har enbart Herren Gud att tacka för sin frälsning. Om någon frågar dem varför de är kristna svarar de helt enkelt: ”Jag är kristen därför att Gud bestämde att jag skulle vara det långt innan jag blev född. Sedan tog Han upp mig i sitt rike genom att döpa mig.” Herren bevarar dem sedan genom alla svårigheter som denna mörka och farliga värld innehåller.

Men Gud är rättfärdig, hur kan det då komma sig att de utkorade blir frikända i domen? Guds rättvisa kräver ju att synden bestraffas och också om de utkorade gäller att ”alla har syndat” (Rom. 3:23). De får en frikännande dom eftersom Jesus, deras Huvud, redan burit straffet i deras ställe (Jes. 53:4–6, 1 Petr. 2:24 m.fl.). Därför står de som ”rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av Hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem” (Rom. 3:24).

Till sist några ord till dig som vill undgå domen, och som kanske undrar huruvida du är utvald till frälsning: Att vara utvald är att vara kristen, att tro på Jesus, och det är fritt fram för var och en att komma till Honom som är syndares Frälsare. Herren Gud säger: ”Hör på, alla ni som törstar, kom hit till vattnet, och ni som inte har pengar, kom hit och köp säd och ät. Ja, kom hit och köp säd utan pengar och för intet både vin och mjölk” (Jes. 55:1) Jesus säger: ”Den som kommer till mig ska jag aldrig någonsin kasta ut” (Joh. 6:37). Så undgås den eviga förtappelsen och vinnas det eviga livet. Tro på Herren Jesus, kom till Honom, vänd dig till Honom med din synd och ta emot Hans förlåtelse och frälsning, och du blir frälst!

Amen.